

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ

Број: Гж.бр.207/12

Датум: 26.01.2012.г.

Ваљево

ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ, у већу састављеном од судија: Бранислава Џунића, председника већа, Лепе Лаловић и Зорице Бранковић, чланова већа, у правној ствари тужиље АА, коју заступа адв. ББ, против туженог А.Д. за осигурање „Триглав Копаоник“ из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против решења Основног суда у Ваљеву 9.П.бр.2562/10 од 29.12.2011. године, у седници одржаној 26.01.2012. године донео је:

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Основног суда у Ваљеву 9.П.бр.2562/10 од 29.12.2011. године и предмет враћа првостепеном суду на даљи поступак.

Образложење

Побијаним решењем одбачена је тужба тужиље против туженог осигурања као преурањена.

Против овог решења жалбу је благовремено изјавила тужиља због битних повреда одредаба парничног поступка са предлогом да се побијано решење укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку.

Виши суд је испитао побијано решење у смислу чл. 372. и 388. ЗПП нашао да је жалба основана.

Првостепени суд налази да је тужба тужиље против туженог осигурања преурањена имајући у виду одредбе чл. 24 Закона о обавезном осигурању у саобраћају, налазећи да нису испуњени законом предвиђени услови за подношење ове тужбе, позивајући се на чл. 279 ЗПП-а. Побијано решење првостепени суд је донео по одржаној и закљученој главној расправи.

У конкретном случају, није спорно да се тужиља није пре подношења тужбе обраћала непосредно туженом подношењем одштетног захтева и да је тужени благовремено указао на то у одговору на тужбу. Међутим, Виши суд у Ваљеву налази да су основано жалбом истиче да у овој фази поступка првостепени суд није могао да одбаци тужбу као преурањену.

Наиме, код ситуације да тужба није одбачена при претходном испитивању тужбе, тужба није могла бити одбачена по закључењу главне расправе. Ово из разлога што је циљ норме из чл. 24 Закона о обавезном осигурању у саобраћају, медијација и мирно

решавање спорова зарад веће ефикасности, те, када суд није одбацио тужбу и када је поступак расправљања почео, јасно је да, у конкретној ситуацији, такав циљ нормe није испуњен, с обзиром да се странке нису споразумеле о евентуалном поравнању или признању тужбеног захтева, чак, напротив, побијаном одлуком постиже се управо супротан ефекат.

Такође, одбацивање тужбе у овој фази поступка, када је у већ расправа закључена и изведени сви предложени докази, у супротности је са правом странака на суђење у разумном року без одуговлачења и са што мање трошкова.

У даљем поступку првостепени суд ће имајући у виду примедбе из овог решења донети мериторну одлуку о тужбеном захтеву.

Из наведених разлога на основу чл. 387. тачка 3. ЗПП је одлучено као у изреци решења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА

Бранислав Џунић